

Walter Truett Anderson (ed.): Diverse bidragsydere. (1995). **The Truth about The Truth: De-confusing and Re-constructing the Postmodern World**. New York: G.P. Putnam's Son. 260 sider.

Anmeldt af: *Frank Meier Sørensen*, BA psych., stud. scient. pol., email: frank@ps.aau.dk

Nærværende bog er en såkaldt *reader*. Den indgår som en udgivelse i serien *New Consciousness Reader*, der bl.a. bevæger sig omkring drømmearbejde, erotik, healing, jungiansk psykologi, nyspiritualisme og håndbøger som 'To Be a Man' og overraskende nok: 'To Be a Woman'! Der skulle således være dækket op til enhver smag.

Nu kan man jo ikke belaste denne bog for, at den er kommet i dårligt selskab. På den anden side har jeg hermed haft lejlighed til at sætte mine fordomme i spil, som Gadamer ville have sagt. Og det kan muligvis være frugtbart.

Bogen består af ikke mindre end treogtredive forfatteres forskellige bidrag - enkelte originalværker - tematisk struktureret. Det overordnede tema er, som bogens overskrift lidt kækt lader antyde, et forsøg på at bekæmpe den epistemologiske entropi i det - indrømmet - ubegribeligt komplekse felt, vi kalder postmodernitet/postmodernisme. Et ædelt projekt - et *nødvendigt* projekt. Som naturligvis - jvf. overskriftens ironiske selvreference - ikke lader sig indløse i egentlig forstand.

Hovedtemaet er inddelt i fire dele, hver med sine undertemaer. Del 1 dækker 'Definitioner', 'Konstruktionen af virkeligheden', 'Pluralisme, kultur, etnicitet'. Del 2 omhandler 'Symboler' & 'Forskellige forskelle', mens del 3 indkredser 'Selvet', 'Sex og køn' & 'Psykologiens rekonstruktion'. Fjerde og sidste del dækker så 'Science uden scientisme' & 'Religion i en troløs tid'. I alt temaer, der absolut må anerkendes som centrale under det postmoderne.

Forfatterkredsen er i øvrigt imponerende, med navne som Eco, Havel, Derrida, Gergen, Foucault, Baudrillard, Kuhn, Feyerabend og mange flere. Navne, der sælger.

Anderson tager os med på en lige lovlig *guided tour*, idet han udover en samlet introduktion, et bidrag og epilog også indleder hvert underafsnit. Og for nu ikke at risikere noget, forsynes hvert bidrag tillige med en lille manchette om Andersons læsning af den aktuelle forfatter. Hvis postmodernismen antages at lægge op til en non-hierarkisk multiplicitet af læsninger, synes Anderson at skyde sig selv i foden. Dertil kommer, at nogle af bidragene bliver næsten komisk korte - helt ned til under een side.

Jeg skal spare læseren for en gennemgang af alle bidrag, og i stedet divertere med en stikprøve. I kraft af postmodernismens rehabilitering af *det lokale*, tør jeg indledningsvist pege på Steinar Kvaales 'Themes of Postmodernity', der vil være læsere af 'Psychology and Postmodernism' bekendt. Systematisk, nidkært - godt akademisk håndværk. Interviewet med Michel Foucault om magt og sandhed er tillige glimrende. Det er som om interviewformen i sig selv åbner for en anden, mere ekspressiv og mindre paranoid Foucault. Der er endvidere nogle interessante antropologiske/etnografiske bidrag - naturligt nok, idet videnskaber konstitueret som videnskaber om 'det andet' nødvendigvis må opleve den vestlige scientismes legitimationskrise som de første.

Anderson har naturligvis *downloaded* en text fra Internettet. Her ironiserer Stephen Katz over den postmoderne 'videnskabelige' lingo, der i sit sproglige over-kill og ulidelige politisk korrekte spændetrøje ofte dækker over, at man ikke har noget at sige. Det vides ikke, om den er tilgængelig på fransk.

Vi er mange, der hilser rehabiliteringen af religionens relevans for socialvidenskaberne velkommen. Et nødvendigt skridt for både forståelse og forandring af menneskers liv og verden. En rehabilitering, der tilfældigvis finder sted vis-à-vis betonhovedernes udfasning af Akademia. I denne reader møder vi f.ex. James Davison Hunters analyse af ortodoksi-progressivitet modsætningen, der på postmoderne vis går *på tværs* af konfessionelle grænser. Richard Rortys essay om ironi versus essentialisme udgjorde for Deres anmelder en længe savnet life-style legitimation. Forudsat, naturligvis, at han faktisk *mener*, hvad han siger.

bell hooks (tja, sådan staves hun) leverer en bidende kritik af hvide middelklasse-akademikeres nonchalante omgang med privilegier, andre grupper end ikke har. Særligt 'identitet', et udtryk, postmodernister enten ikke bruger, eller bruger eksplicit non-essentialistisk. Men for mange i en (real) modstandskamp, er netop retten til identitet et uopgiveligt krav. Og er det ikke så underfundigt, at Vestens intellektuelle netop suspenderer subjektet i det øjeblik der er risiko for, at 'andre' blev subjekter?

Del 3 om selvet og psykologien kommer ikke på omgangshøjde med 'Psychology and Postmodernism'. Hermed antydes også begrænsningen i bogens formvalg ift. en mere traditionel antologi.

Den afsluttende del 4 domineres af Kuhn og Feyerabend. Men dem har vi hørt. Vi har imidlertid ikke hørt teologen Huston Smith, der i et forbilledeligt sprog afviser hele den postmoderne idé: Verdensbilleder er mulige, nødvendige og reelle - vi kan ikke blot suspendere ontologien. Smiths model er et minimalistisk metanarrativ. Det absolut beundringsværdige ved Smith er hans fortrolighed med en tradition - postmodernismen - han ikke bifalder. Det samme kan langt fra altid siges om postmodernister og deres ofte karrikerede (re)konstruktion af modernismen.

Anderson lukker og slukker med en sympatisk, men måske en anelse *happy-go-lucky* indskrivning af postmodernismen i et nyt, rigere og mere inklusivt Oplysningsprojekt. Det er vist svært for amerikanere, rigtigt at blive pessimister.

I alt en hæderlig samling, men for usystematisk og vilkårlig for min smag. Jeg ved godt at *anything goes*, mediet er budskabet, fragmenter, forskelle og dissonanser blomstrer i fredelig sameksistens og *cross-fertilization*. Men når det kommer til det akademiske håndværk, da er jeg den sorteste modernist. Jeg vil lade en bidragydners ord blive mine:

But a belief in solid learning, rigorous standards, intellectual coherence, the virtue of elites is a different thing from a faith in absolutes.

Arthur Schlesinger, Jr. [Min fremhævelse]